

1900-10-13

þÿ ” μ » Ä ¯ ¿ ½ : Ñ μ ¼ ½ ® ½ À ± ½ ® ³ Å Á 1 1
þÿ À Á ¿ · ¼ μ Á Î ½ ¿ » ¯ ³ É ½ · ~ μ Ñ Ñ ± » ¯

þÿ • Á μ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11222>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Αἱ δειροποι καὶ σκυνδαλιῶδες
σα, καὶ τὸν θέατρον ἐγένετο
ἡ ἐσχάτων ἡ πρωτεύουσα καὶ
ἡ στάσις τῶν Συνοδικῶν ἀπέβηται τοῦ
Ἀγ. Κατίου καὶ τῶν Γενικῶν Ἀντιπρο-
σώπων ἐπεδείνωσαν καὶ περιέπλεξαν
εἰς μᾶλλον τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτη-
μα καὶ ἔφεραν αὐτὸ κυριολεκτικῶς εἰς
τὸ ἀπροχώρητον.

Τοῦτο ἀρκοῦντως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ
λυπηρὸν καὶ δυσάρεστον, ἀποδίδεται
ποσούτῳ μᾶλλον θλιβαρὸν, ὅσα ἡ ἐπι-
δείνωσις αὐτῆ τοῦ ζητήματος προέρχε-
ται ἀκριβῶς εἰς ἑκείνων, οἵτινες ὄψι-
λον ἢ ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστο-
λῆς τῶν, καὶ καταβάλλωσι πᾶν μέσον
πρὸς περαιτέρην καὶ εἰρηνηκατέραν τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος λύσιν.

Καὶ πράγματι ἡ πρὸς τοὺς Γενικοὺς
Ἀντιπροσώπους στάσις τῆς Συνόδου δὲν
ἐπιπέσειεν ἢ εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τοῦ
ζητήματος, κατέστη δὲ τοῦτο καταδύλον
καὶ πᾶσιν, ἀπ' ἧς στιγμῆς οἱ Συνοδικοί
ἐπιλήθοντες καὶ αὐτῆς τῆς στοιχειωδέ-
ουσις ἀδελφότητος, δὲν προσήλθον οὐδέ
εἴη νὰ χωριτίσωσι τοὺς ἐντιπροσώ-
πων, ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ Κυπριακοῦ
ἑκείνου!

Καὶ ὅμως οἱ Ἀντιπρόσωποι μετέβαι-
νον εἰς τὴν πρωτεύουσαν μὲ τὰς συμβι-
βαστικατέρας τῶν διαθέσεων καὶ τὸ
πρόγραμμα αὐτῶν, ἐξαιτλοῦν πᾶν
μέσον εἰρητικοῦ συμβιβασμοῦ, ἀναμ-
φιβόλω· ὅτι ἐπετύχαιεν, εἴην καὶ ἐκ
μέρους τῆς Συνόδου ἐπεδεικνύετο καὶ
σικιῶς διαλλακτικότητος καὶ πνεύματος
εἰρητικοῦ.

Δυστυχῶς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγ-
ματα παρέστησαν ὅλως ἀντεστραμμένα
καὶ οἱ κήρυκες τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρή-
νης παρέστησαν μὲ διαθέσεις καννιβα-
λων, ἐτοιμῶν νὰ καταστραφῶσι τοὺς
τοληρητῆς, οἵτινες ἤρχοντο φέροντες
κλώνον ἐλαίας! Τὸ καλυμμαῦχι μετε-
βλήθη εἰς κόκκινον ἑπαναστατικὸν
σκούφον καὶ οἱ ἱερωμένοι ἐπαναστάται
ἐξέκένον ἂν τάξει μᾶχης τὴν Ἀρχιεπι-
σκοπὴν καὶ ἀπεσύρνωτο εἰς τὸ Ἠλυσιμ-
νεῖον τοῦ Μαχαίρα, ὅπου ἄχυροῦντο
ὅπισθεν τῶν τοιχῶν καὶ . . . τῶν νεκρῶν
τύπων!

Μετὰ τοιαύτην τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν
στάσει, μὴ ἐννοούντων νὰ ἐλθῶσιν
οὐδὲ καὶ εἰς συνάφειαν μετὰ τοὺς Γενι-
κοὺς Ἀντιπροσώπους, καὶ ἀντιπασόν-
των ἀπὸ ἑαυτῶν σιγήν εἰς τὰς ἀλλήλους
ἀλλήλους αὐτῶν ἐπιστολάς, ἀπερὸν δὲν
εἶνε, πᾶς ἢ ἀπόπειρα τῶν Ἀντιπροσώ-
πων ἐναυάγησε καὶ μετ' αὐτῆς πᾶσα,
φοβοῦμεθα, πλέον ἐλπίς συμβίβασαι ἧς
καὶ εἰρηκτικῆς τοῦ ζητήματος λύσεως.

Καὶ πράγματι, πρὸ τοιαύτης πολιτικῆς
τῆς I Συνόδου, εὐρεθέντες οἱ Ἀντιπρό-
σωποι καὶ ἐξαντλήσαντες πᾶν ἄλλο
μέσον, προέβησαν εἰς τὸ τελευταῖον
διάβημα, τοῦ νὰ υποβάλωσι πρὸς
αὐτὴν ἔγγραφον ἐνστασιῶν περὶ τοῦ
κῆρους καὶ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς
ὡς πρὸς τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐκλογῶν
καὶ τὴν ἐκδικασίαν τῶν ἐνοστάσεων. Τὸ
ἔγγραφον τῶν Ἀντιπροσώπων στηριζε-
ται ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἰσχυροτάτων καὶ πράγ-

ματι ἀκαταρτήτων ἐπιχειρημάτων :

α. Ὅτι Σύνοδος μὴ ἐχουσα μετὰ τῶν
μελῶν τῆς τρεῖς τοῦλάχιστον Ἀρ-
χιερεῖς εἶνε ἀντικανονικὴ καὶ θεωρεῖ-
ται ὡς κατ' οὐσίαν μὴ ὑπάρχουσα.

β. Ὅτι τῶν δύο ὑπαρχόντων Ἀρχιερέ-
ων ὡς ἀμέσως ἠνδιαφερομένων ἐξαιρου-
μένων, δὲν μένουσιν ἢ κατώτεροι κλη-
ρικοί, οἵτινες ἰδὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον
ν' ἀποτελέσωσι τὸν ἑαυτῶν Σύνοδον κατὰ
τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας.

γ. Ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ Συνοδικοί τα-
χθέντες ἀναφανδὸν ὑπὲρ τοῦ ἐτέρου
τῶν υποψηφίων πρέπει ἐπίσης νὰ ἐξαι-
ρεθῶσιν, ὡς ἀδύνατον νὰ μὴ μερολη-
πήσωσιν.

Πρὸς ἄρσιν λοιπὸν τῶν ἀτόπων τοῦ-
των ὑπεδείκνυον ἐν τέλει οἱ ἀντιπρό-
σωποι εἰς τὴν Σύνοδον τί, γνωστὴν
καὶ λογικωτάτην πρότασιν τοῦ νὰ προσ-
καλέσῃ ἐκ τῶν λοιπῶν Ἀρτοκροφάτων
Ἐκκλησιῶν Ἀρχιερεῖς οἵτινες ἀποτε-
λοῦντες προσωρινὴν κανονικὴν Σύνο-
δον, νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν εἰδικὴν
περίπτωσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν ἐκλο-
γῶν καὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄλλ' ἢ τελευταία αὕτη πρότασις
θεωρήθη ὑπὸ τῶν Κερθέρων τῶν τόπων,
ὡς ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ὑπεδαύλωσιν
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ ἀπερρι-
φθῆ, χωρὶς ἐν τῇ ἀπαντήσῃ τῆς Συνό-
δου νὰ γίνεσθαι λόγος περὶ τῶν ἄλλων
προτάσεων τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην τῆς Συνόδου, οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον νὰ ἐκκαλέσωσιν αἱκοὶ ἀπ' εὐθείας τὴν υπόθεσιν εἰς ἕως ἄλλης Ἐκκλησίαις, ἡμεῖς δὲ ἀπέστειλόντες μακρὰ τηλεγραφήματα εἰς ἅπαντας τοὺς Πατριαρχικοὺς Θρόνους.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ παρόντος μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἐκ τῆς ἀπαντήσεως δὲ τῶν Πατριαρχείων ἐξαρτᾶται ἢ ἐν τῷ μέλλοντι πορεῖα τοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, οἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει εἴνε ἀποφασισμένοι νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι λύσιν ἀπέδουσαν πρὸς τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ, τὰ τοιοῦτον πανηγυρικῶς ἐκδηλωθέντι τὴν 3ην Σεπτεμβρίου.

★

Ηνωμένοι ἐν μιᾷ ἰδέᾳ ἔγαιρέτισαν οἱ Λεβήσσιοι τὴν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐργάμενον ἐν μέτρῳ αὐτῶν. Ὁ κ. Μπέτσος ἐξέφρασεν, ὡς πληροφόροίμεθα, ἰδιαιτέρως τὴν λύπην αὐτοῦ διατὰς ἐν Κύπρῳ κομματικὰς διαιρέσεις. Ἄλλοι Κύπριοι εἰς οἰανδήποτε καὶ ἐν ἀνήκωμεν μερίδα, εἴμεθα ἠνωμένοι ἐν κοινῷ πόθῳ, τῷ πόθῳ τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ἐποικιοκρατίας. Ὁ πόθος αὐτός ἐπλήρου καὶ πληροὶ πάσαν Κυπριακὴν καρδίαν καὶ περὶ τοῦτον συνιθίζεται ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐνιαῖος καὶ συμπαγῆς ἀπὸ τῆς Μάφου μέχρι τῆς Καρπασίας. Αἱ κομματικαὶ διαιρέσεις ἐν ῥιζοσπασίᾳ οὐτωχῶς διαρκῶς ἐν τῇ νησῷ, ἢν δὲν χαρίζουν εἴτε κοινωνικὰς τάξεις, οἷς χωρίζον τὴν Ἑπτανήσον, εἴτε πολιτικὰς διαχωρῖναι σοβαρὰν κινῆσιν δὲ καὶ ἄμορφον πολὺν τῶν νησιωτῶν εἰς ἐκείνας, ὥστε ἠσθάζον

ὁ πόθος μακρῶν γενεῶν καὶ τὸ ὄνειρον ὅλου κλήρου τοῦ γένους, ἡ Ἐνωσις Κινητή, δὲ καὶ διέφρωνον ἐκφέρουσι εὐχὴν, ὅπως ἡ πολιτικὴ τῆς πατρίδος κατὰ ἕκαστον καταστῆ τοιαύτη, ὥστε ὁ κ. Μπέτσος νὰ ἔγῃ τὴν τιμὴν νὰ δομαζῆται ὁ τελευταῖος ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐν Κύπρῳ.